

Efter vor opfattelse må det være lede-tråden, at flest mulige opgaver varetages af amter og kommuner på lokalt grundlag og at undgå besværlig dobbelt eller tredobbelt administration. Forvaltningen af områder som skolevæsen, børneinstitutioner, socialvæsen, sygehuse og vejevæsen mener vi bør holdes uden for fællesadministration og alene varetages af de nuværende amter og kommuner.

Vi mener, at hverken storamtet eller et hovedstadsråd med direkte beskatning, hvorefter der bliver fire direkte persons-katter, er den bedst tænkelige løsning. Især storamtet vender vi os imod. Hvis man samler snart 40 pct. af landets befolkning under et københavnsk storamt, bliver det for mægtigt og dominerende. Dertil kommer, at et storamt, der skal varetage de sekundærkommunale opgaver, der i dag er henlagt til Frederiksborg, Roskilde og Københavns amter samt til Frederiksberg og Københavns kommuner, uundgåeligt vil blive en administrativ mastodont. Endelig vil et sådant storamt, der omfatter befolkningen fra Hundested og Helsingør over Rådhuspladsen til Køge og Roskilde, være et slag mod alle moderne tanker om nær-demokrati.

Efter vort forslag vil det nødvendige samarbejde om fællesopgaver i hovedstadsområdet blive gennemført uden en ny, stor kommunal administration og nye talstærke parlamentariske forsamlinger og så praktisk og forretningsmæssigt som muligt.

Med hensyn til den fremtidige primærkommunale inddeling forudsætter vort forslag, at kommunalreformkommisionen skal have lejlighed til at fremsætte sine eventuelle ændringsforslag for kommunerne i Københavns amt, som det for længst er sket i resten af landet.“

Ved 1. behandling blev forslaget sat til forhandling sammen med de af regeringen fremsatte lovforslag til en hovedstadsreform og det af medlemmer af det radikale venstre og venstre fremsatte lovforslag, se A.II. nr. 35.

Fra debatten skal her alene anføres, at ordførerne omtalte nærværende forslag ved at henvise til deres bemærkninger ved forslaget 1. behandling sidste folketingsår, hvor det ikke fik nogen velvillig modtagelse.

Som et led i det i maj 1973 opnåede forlig omkring hovedstadsreformen blev nærværende forslag til folketingsbeslutning taget tilbage.

14. Forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger mod utilsigtede bivirkninger af straffedomme. (*Ruth Olsen, Jette Boutrup, Per Dich, Morten Lange, Arne Larsen og Inger Lise Petersen*).